

L'àrab que estudiareu a l'EOI:

En aquesta escola se us ensenyarà una modalitat d'àrab coneguda com MSA (Modern Standard Arabic). És la variant emprada als mitjans de comunicació i en l'àmbit de la cultura.

El problema que té l'estudiant d'àrab és la varietat de dialectes d'ús habitual presents a les diferents parts del món àrab. Així, l'àrab que es pugui parlar als carrers de Tànger serà molt diferent al que es pugui sentir a Damasc. És en aquests casos en els quals els àrabs fan servir aquesta variant MSA, que poc a poc va guanyant pes, gràcies als mitjans de comunicació globalitzats i al major índex d'alfabetització al món àrab.

Característiques bàsiques de l'àrab

- 1) És una llengua semítica (a l'igual que l'hebreu i l'arameu amb les quals comparteix la majoria de les característiques que llegireu abaix).
- 2) L'alifet consta de 28 lletres i fa servir una lletra cursiva.
- 3) A més d'aquestes lletres, hi ha una sèrie de "signes auxiliars" que podríem tractar de lletres. Ja veurem perquè no ho son.
- 4) Segons la posició en què es trobi a dins la paraula, cada lletra pot tenir fins a quatre formes diferents.
- 5) Consta de tres tipus de vocals (curtes, llargues i dobles). Les vocals curtes NO s'escriuen.
- 6) No fa servir majúscules.
- 7) S'escriu de dreta a esquerra!!!
- 8) Hi ha declinació, però no tan complexa com la d'altres idiomes.
- 9) La major part dels mots provenen d'arrels verbals de tres lletres:

KTB (KaTaBa: ell va escriure → KâTiB: escriptor / maKTaB: escriptori, oficina / KiTâB: llibre / MaKTûB: escrit)

La llengua àrab al món

L'àrab és una de les llengües més parlades al món. Té el seu origen a la Península Àrab i, a l'actualitat, és oficial a més de 20 països. Amb més de 300 milions de parlants a tot el món, és una de les llengües vives més antigues.

El 1973, l'Assemblea General de les Nacions Unides va adoptar oficialment l'àrab com el sisè idioma oficial de l'organització. Entre els països que tenen l'àrab com a llengua oficial (o cooficial) trobem: Algèria, Bahrain, el Txad, Comores, Djibouti, Egipte, Eritrea, l'Iraq, Jordània, Kuwait, Líban, Mauritània, el Marroc, Oman, Palestina, Qatar, Àrabia Saudí, Somàlia, Sudan, Síria, Tanzània, Tunísia i els Emirats Àrabs Units.

Les llengües europees compten amb una àmplia presència d'arabismes. Al castellà molts d'aquests mots comencen per "al-". Aquest AL és l'article principal, que s'ha conservat a l'introduir les paraules àrabs en el castellà. Per exemple, la paraula *algodón* ve de l'àrab *qutun*, és com si diguéssim en castellà "el el algodón".

Algunes paraules que venen de l'àrab

Aliments i cuina: Aceite, aceituna, albaricoque, alcachofa, alcohol, almíbar, almidón, azafrán, azúcar, berenjena, café, espinaca, jarabe, jarra, limón, pistacho...

Natura: Alacrán, albahaca, algodón, gacela, jabalí, jazmín, jirafa, marfil, tabaco...

Gramàtica, fonètica, i expressions: Hasta, ojalá, olé, alababalá, guay, jaque mate (as-sheik máta "el jeque ha muerto")

Ciència, música, passatems: Ajedrez, alcalino, alcohol, alfil, álgebra, algoritmo, cero, cifra, dado, guitarra, laúd, química, tambor...

Oficis, càrrecs: alcaide, alcalde, alférez, asesino, califa, jefe, sheriff...

Espais, mobiliari i eines: alacena, alicates, alcántara, alcoba, aldea, alfiler, alfombra, alquería, almacén, almohada, arrabal, acequia, barrio, mazmorra...

Altres paraules: mezquino, macabro...

Presentació

ismî	Paulino	primera persona singular
Mâ-smuka? / Mâ-smuki?	Què nom teu M	Què nom teu F
ismî `Ahmed / Ismî Fâtima		2ª persona singular
Mâ-smuhu? / Mâ-smuhâ?	Què nom teu M	Què nom teu F
ismuhu Karîm / Ismuhâ Widâd		3ª persona singular

A l'hora de presentar-nos utilitzem els següents elements:

Per preguntar: **MÂ:** què - quin (?) **(i)sm:** nom + , pronom afixe (amb valor de possessiu). La pregunta literal seria: "quin (és) nom teu?"

Per respondre: **ism + pronom afixe (î):** "Nom meu és Karîm/Fâtima".

Aspectes a tenir en compte

- 1) Els pronoms possessius diferencien el gènere (igual que passa per exemple amb l'anglès amb his/her). Les primeres persones singular i plural són "unisex"
 nombre
 4
- 2) La paraula **SM** a vegades la pronunciarem amb una mena de vocal i davant. Ja us explicaré el motiu d'això més endavant (**SM - (i)SM**)
- 3) Abans del possessiu hi apareix la vocal **U**, aquesta és una vocal de declinació. També us ho explicaré més tard.
- 4) Una altra manera de presentar-se molt senzilla és fent servir els pronoms personals **ANA, ANTA, ANTI, HUWA, HIYA**. (Ana Ahmad / Ana Fâtima / Huwa Karîm / Hiya Rânya
 yo tûm tûf eLM ellaF
 Els pronoms personals també canvien segons el gènere, tret de les primeres persones.

Pronoms Personals (singular)

`ana (jo)

`anta (tu masc.)

`anti (tu fem.)

huwa (ell)

hiya (ella)

Demandar la procedència

De donde tu M De donde tu F Yo de
 MIN `AYNA `ANTA? MIN `AYNA `ANTI? `ANA MIN _____ D'on (ets)
 tu? Jo (soc) de _____

Demandar a algú on viu

Donde Vida Tu M F
 `AYNA SÂKIN `ANTA? `AYNA SÂKINA `ANTI?
Yo vida
 `ANA SÂKIN FÎ.... `ANA SÂKINA FÎ...

El terme SÂKIN(a) no és un verb. La diferència de gènere s'hi indica afegint a la paraula una mena d'A, que no és una A, ja ho veurem més endavant). Per fer aquesta pregunta, és obligatori afegir-hi el subjecte. Literalment diem: **On habitant tu?**

Per demanar la professió

MÂDÂ TA'MAL (anta)? ("què treballes?") ANA _____
 MÂDÂ TA'MALÎN (anti)? ANA _____

En aquesta pregunta sí que fem servir un verb, i com es pot apreciar la conjugació verbal diferencia el gènere. Literalment diem: **Què treballes (tu)?**

La manera més fàcil de respondre és jo (soc) + l'ofici.

Hi ha altres maneres habituals i senzilles per demanar la professió.

Mrudaris - profesor

Llegeix i tradueix:

1) ana Karîm, anta Nabîl wa huwa Samîr

Yo soy Karim, tu eres Nahil y él es Samir
3 hombres

2) ana Rîma, anti Feryal wa hiya Fâtima

Yo soy Rima, tu eres Feryal y ella es Fatima
3 mujeres

3) mâ-smuki? Ismî Maryam

¿Qué nombre tuyo? Nombre mio Maryam F

4) ma-smuka? Ana Karîm.

//

//

Karim M

5) ayna sâkin anta? Ana sâkin fî shari' Balma, wa anti?

¿Dónde vides tú? Yo vido, ¿y tú?

6) mâ-smuki? Ismî Layla, wa anta mâ-smuka?

-Ismî Bilâl. ¿Qué nombre tuyo? F Nombre mio Layla,
y tú qué nombre? M

7) Ismî Nabîla, 'ana min Lubnân wa 'ana sâkina fî Bayrût.

Nombre mio Nakila,
Yo de Lubnan y
Yo vido Beirut.

Nombre mio Bilal.

8) Ismî Muhammad, 'ana min al-Magrib wa 'ana sâkin fî Fâs.

Nombre mio Muham., Yo de al-Magrib y Yo vido Fas.

Formula les preguntes adequades a les respostes:

_____?

_____?

_____?

_____?

_____?

_____?

_____?

_____?

_____?

_____?

Ana sâkina fî madîna Mallurqa.

Ana min al-Magrib.

Ana min Sûriya.

Ana min al-'irâq.

Ana sâkin fî madîna Bayrût.

Ana sikrîtîr.

Ana bûlîs.

Ana duktûra.

Hiya min Tûnis.

Huwa sâkin fî shari' Aragó.

(shari' = carrer) (ell "(és) habitant" a carrer Aragó.